

Borgbjerg: Den højtærede Regerings Medlemmer har meget ofte beskæftiget sig baade med Smil og andet hos Medlemmer her i Salen, men det faar nu være, hvad det være vil. Men agitatorisk kan jeg for saa vidt kun være tilfreds med det, der er sket, for den Agitation, den højtærede Landbrugsminister nu har udfoldet i 2—3 Maaneder, er fuldkommen slaaet over Ende. Den ligger, for at bruge et bevinget Ord af Regeringen, knust paa Jorden. Den er slaaet ned, den er umulig, efter at nu et stort, udbredt, indflydelsesrigt Venstreblad har erklæret, at efter alt foreliggende har den højtærede Handelsminister bøjet sig for Arbejdsgiverforeningens næsvise, utaalelige, utilladelige Lyst til at øve Tyranni her i Landet. Det er nu slaaet fast. Det vidste vi andre i Forvejen; nu ved formodentlig alle det undtagen de ulykkelige Mennesker, der er henvist til kun at læse Venstrebladene, med denne enkelte Undtagelse — der vil maaske komme nogle enkelte andre. Det er jo i Virkeligheden ogsaa Regeringens eneste Styrke, at den har en ret udbredt og stærk Presse i visse Egne af Landet, hvis Læsere kun kender den Presse, den Presse, der fortier alt, hvad der er ubehageligt og generende.

Formanden: Det er Samraadet om de sammenbrudte Bankers Spareres Stilling, Forhandlingen drejer sig om.

Borgbjerg: Men jeg mener rigtignok, at den Maade, hvorpaa Venstrepressen optræder, i høj Grad bidrager til Usikkerhed for baade Sparerne og Aktionærer og alt andet her i Landet.

Aksel Jensen: Jeg skal holde mig lidt nærmere til Samraadet end den ærede sidste Taler. Jeg har ønsket at gøre en enkelt Bemærkning i Anledning af de Udtalelser, der faldt dels fra det ærede Medlem Hr. P. Andersen, dels fra den højtærede Handelsminister. Jeg kan kun glæde mig over, at den Tanke, som jeg udkastede ved Finanslovbehandlingen i Efteraaret 1921, efterhaanden har vundet større og større Tilslutning, og jeg vil gerne have Lov til at sige Tak for den Tilslutning, der er ydet baade af det ærede Medlem Hr. P. Andersen og af det ærede Medlem Hr. Rode, som ogsaa har talt om dette Spørgsmaal i Dag. Jeg vil gerne have Lov til specielt at takke den højtærede Handelsminister for hans velvillige Stilling til Spørgsmaalet. Det ærede Medlem Hr. P. Andersen kan tale

nok saa stærkt imod den højtærede Handelsminister, det ærede Medlem kan sige, at han mangler Tillid til den højtærede Handelsminister, men jeg tror alligevel, at hvis Sparerne skal have noget ud af det, her er Tale om, maa det ske ved Hjælp og Støtte fra den højtærede Handelsministers Side. Jeg vil derfor benytte Lejligheden til at takke den højtærede Handelsminister for hans velvillige Udtalelse i Dag. Han udtalte, at det var ønskeligt, om man kunde hjælpe Sparerne og mildne den store Katastrofe. Det er mit Haab, at vi maa naa til en saadan Løsning, thi jeg kan fortsat ikke forstaa, at man kan vedblive at hjælpe de store københavnske Banker, som man gjorde i 1908 og har gjort nu i 1922 ved i alt Fald at yde en Haandsrækning til Ordningen af Landmandsbankens Forhold — og selv om det ikke er Mening, at Staten derved skal have noget Tab, og vi maa haabe, at den ikke faar direkte Tab deraf, løber den jo dog foreløbig en Risiko — og samtidig fortsat afvise Tanken om at støtte de skadelidte Sparere, som har tabt deres Penge i de 6 Banker, der er gaaet ned.

Til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, som talte om en Statsgaranti, vil jeg sige, at min Hensigt har hele Tiden været den, at det skal være Bankerne selv, der yder deres Bidrag til en Hjelpefond, som kan træde til, naar Sparemidler kommer i Betyk. Det er ikke min Mening, at Staten skal yde saadanne Bidrag i Fremtiden, men det var min Tanke, at Staten skulde yde et øjeblikkeligt Bidrag for at mildne Katastrofen, som Følge af, at den tidligere er traadt til, i 1908 og 1922, men samtidig maa jeg ønske, at Bankerne som Betingelse for at drive Bankvirksomhed og modtage Sparernes Indskud tilpligtes at oprette en saadan Fond. Selv om Erfaringerne fra Amerika maaske ikke er saa gode, som man kunde ønske, tror jeg dog, at man skal være noget varsom med fuldt ud at overføre amerikanske Forhold paa danske. Jeg tror, det er muligt at gennemføre Tanken herhjemme, og selv om den skulde møde Modstand i Bankverdenen, mener jeg, at der maa paalægges Bankerne en Pligt til at yde Bidrag til Sikring af Sparerne fremtidig. Det er et Krav, som jeg mener, vi maa stille som ufravigeligt. Jeg haaber i øvrigt paa den højtærede Handelsministers Velvillie ogsaa i Fremtiden. Jeg haaber, at det skal lykkes allerede i indeværende Samling at faa Bankloven frem til Revision, og at det maa lykkes ogsaa gennem den at faa en Støtte til de skadelidte Sparere.